

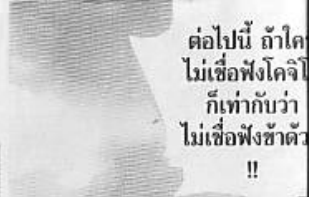
นี่
พวกเอ็ง

ไอ้หมอนี่
ชื่อโคจิโร่
นะ

จงฟัง
ให้ดี
!!

ฮิม
แม้แต่ข้า
ยังสู้โคจิโร่ไม่ได้
ก็คงจะไม่มีใคร
กล้าหือกับมัน
หรอกเนอะ

ต่อไปนี่ ถ้าใคร
ไม่เชื่อฟังโคจิโร่
ก็เท่ากับว่า
ไม่เชื่อฟังข้าด้วย
!!

เข้าใจแล้ว
ไซมัย
!!

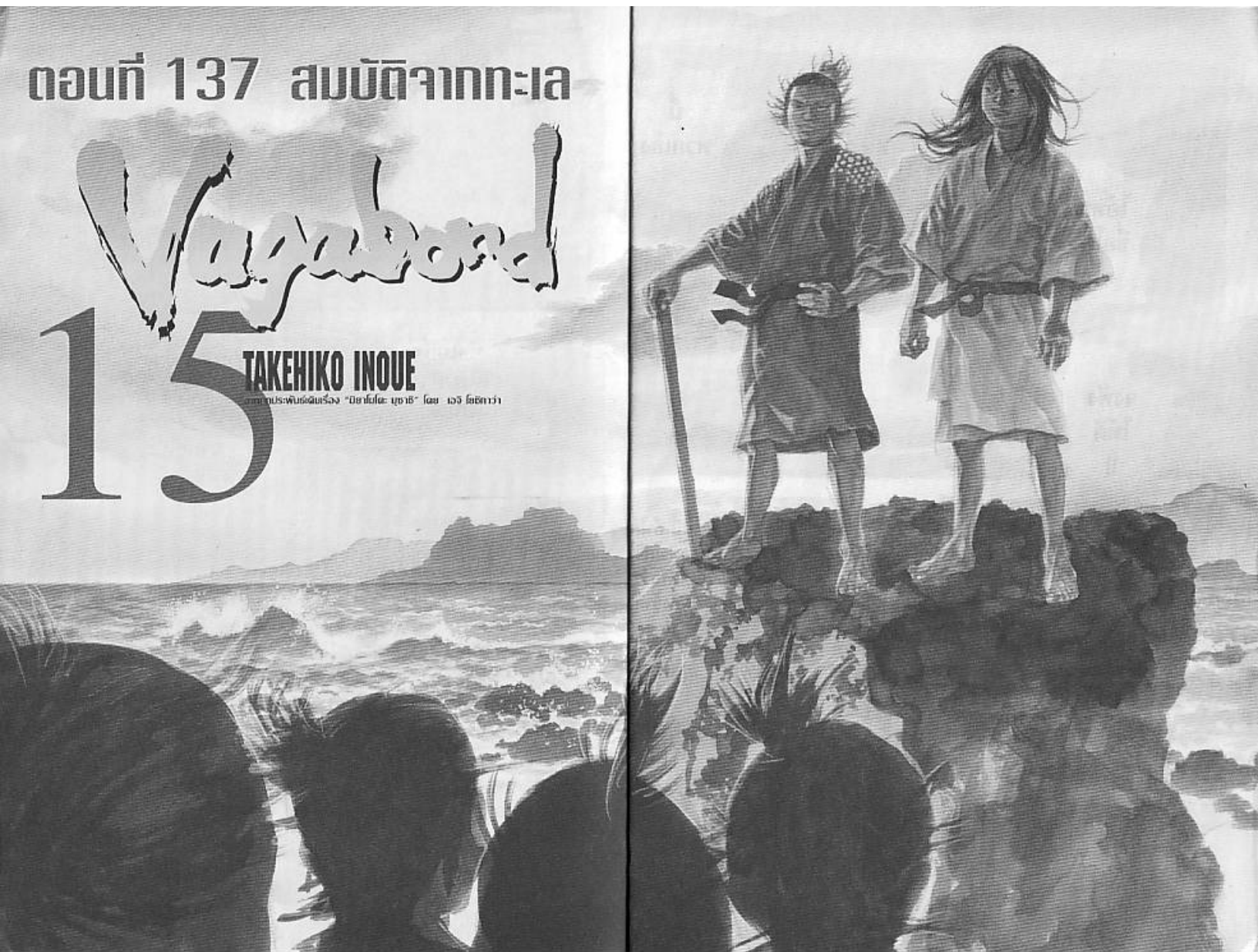
ตอนที่ 137 สมบัติจากทะเล

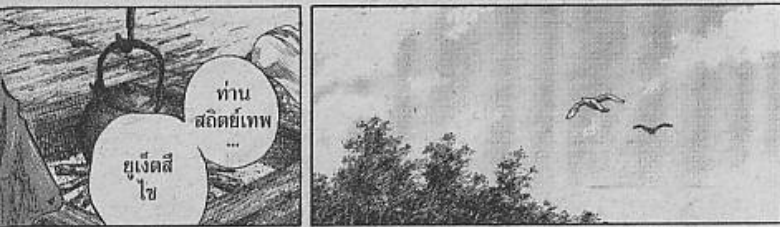
Vagabond

15

TAKEHIKO INOUE

อนิเมะที่สร้างแรงบันดาลใจ "ดาบฟ้า" โดย ทาคะฮิโกะ อิโนเอะ

ท่าน
คาเนมากิ

ได้โปรดช่วย
หมู่บ้านนี้
ด้วยเถิด

...
!!

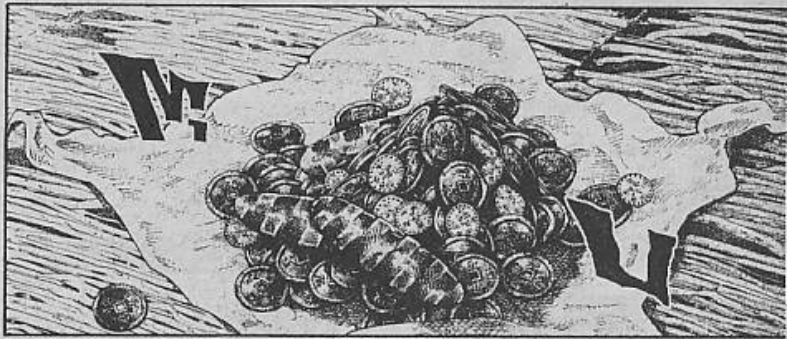
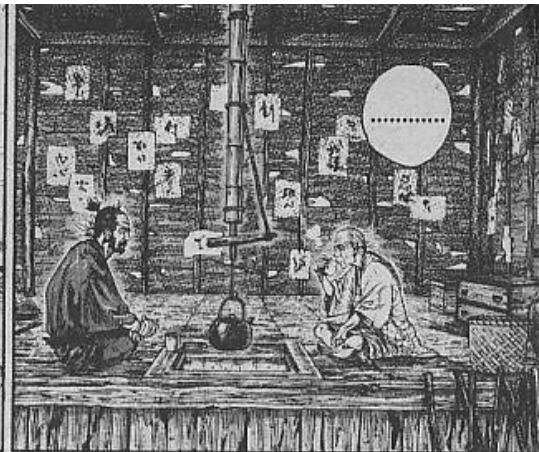

จะแบบไหน
ก็ช่าง
สภาพข้าตอนนี้
ไม่มีทางสู้เขาได้

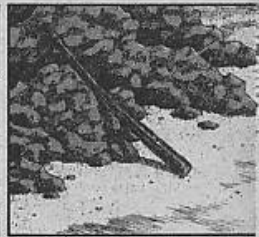
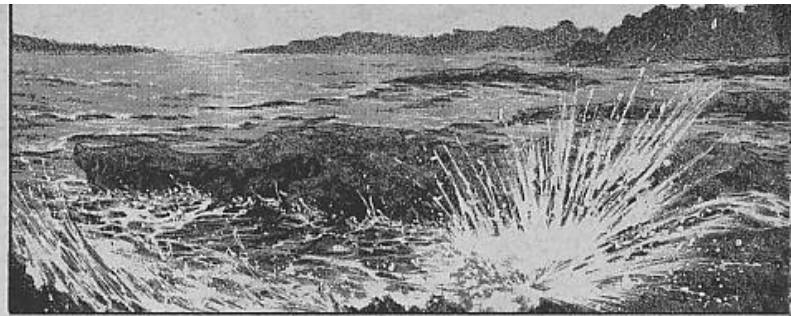
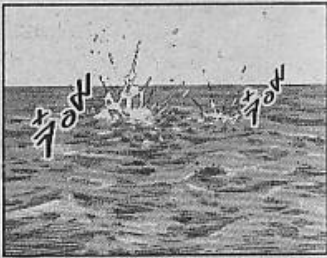
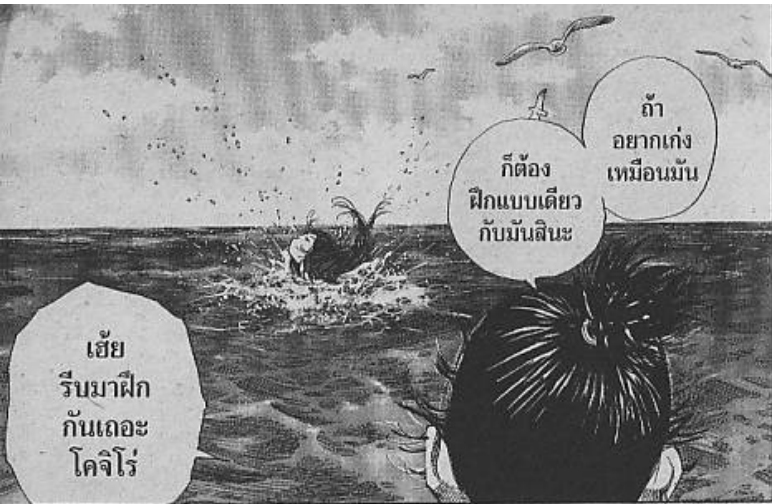
สภิตย
เทพ...

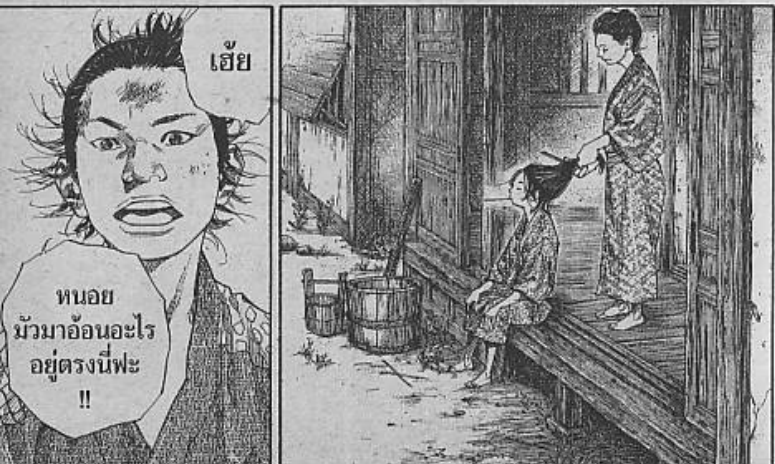
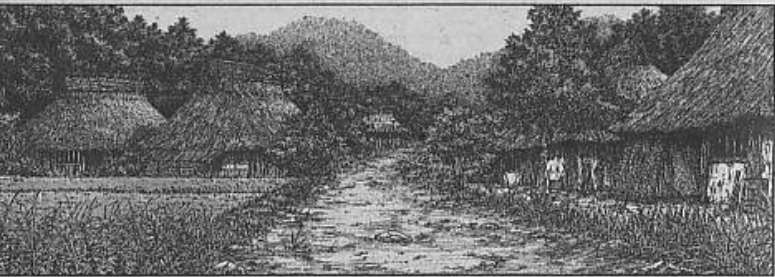
ใช้ดาบ
แบบไหน
นะ

ถ้ากำจัด
สภิตยเทพ
ให้เข้าได้ละก็
นี่เป็น
ช่องท่าน

*ตั้งโทษะ เป็นชื่อนกเป็ด ฤดูกาล ๆ นกตกไปก็หวังดี

ไม่ได้อะ
ไม่ได้

ไปไกลๆ
เลย

.....

ไปให้พ้น
ใจ

กรรมาแบ่ง
ให้ข้าหน่อย
ได้มั๊ย

.....

ไป

ไป
กันเถอะ

ฮ่า ฮ่า ฮ่า
จริงด้วยสิ

ไม่พอรอก
ฮ่าว่าปายนั้นนะ
โกหกแหง

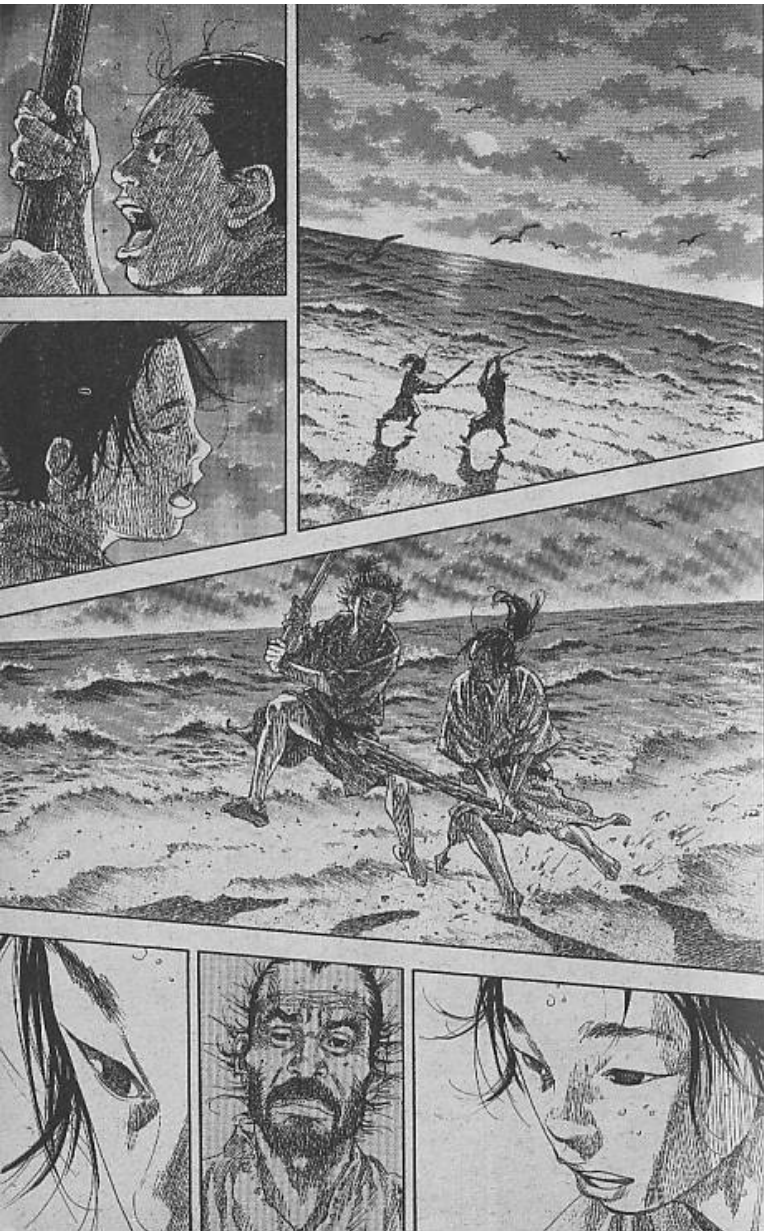
จริง
ด้วย

เสียชื่อสำนัก
วิชาดาบ
คาเนมาจิ จิโซ
หมดเนอะ

โธ่ นึกว่า
จะพูดอะไร

พออ้าปากพูด
ก็ซอเลยนะ

เกิดเป็นคน
ทั้งที่
ข่อยมาได้
เป็นอย่างนั้น
เลย

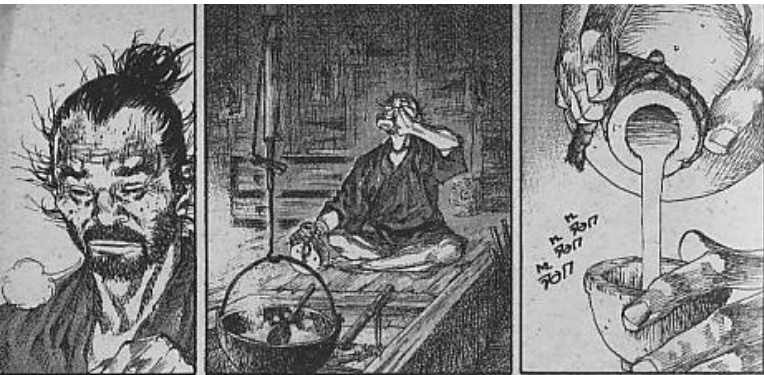
พักหลังนี้
ไปใช้เวลา
อยู่นอกบ้าน
ซะเยอะ

ข้าจึง
โคจิโร่
...

.....

กำลังจะโต
เป็นหนุ่ม
ริเนียว...

จะว่าไป
มันก็ 9 ขวบ
แล้วสินะ

ตอนนี้ ...

คาเนะมากิ จิโซ ที่เคยมีชีวิตอยู่ เพื่อดาบนั้น ไม่มีอีกแล้ว

ข้ามชีวิตอยู่ เพื่อเอ็ง เท่านั้น ...

โกะอิต พวกรัง ก็น่า นอนสิน

ถึงต้อง เป็นชอทาน ก็ยอม

ปฏิเสธ ดีกว่า

ขอโทษ ด้วยนะ ตาเตว่า ปฏิเสธ ดีกว่า

ไม่น่าเชื่อว่า จะได้เจ้มา

โคจิโร่

หึ หึ ...

มีชีวิตอยู่ เพื่อดาบ

ขากศพ เดินได้ อย่างช้า

ไม่น่าเชื่อว่า จะรอดมาได้ ถึงปานนี้ ...

เป็นสมบัติ จากทะเล ตะหาก

สำหรับข้าแล้ว เอ็งเหมือน ลงมาจาก สวรรค์

ไม่สิ

มันเป็น แรงใจให้ข้า อยู่ในตอนนี้

เพื่อเอ็งแล้ว ข้าทำได้ ทุกอย่าง

โวย พวกคุณจริง จะกินข้าว ให้อบายน้อย ก็ไม่ได้

ช่วย ทำข้าวปั้น ให้อบายน้อย

เฮ้ย เเสบียบน้อยเซ มีแซกนะเพีย !!

จะเอา กลับไปให้ โคจิโรมัน

นี่ จริงๆ เลย

ขอโทษ นะ

เปวี

ถ้าแผล ที่มีอัน หาย

แล้วจะมา ช่วยทำงาน ใหม่นะ!

.....

.....

เอ๊ย... อาจารย์ !

.....

กะ... กินข้าว ก่อนมั๊ย ?

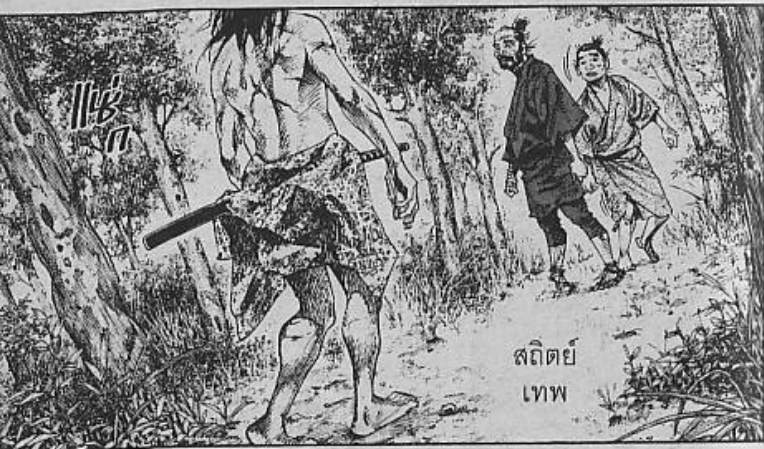
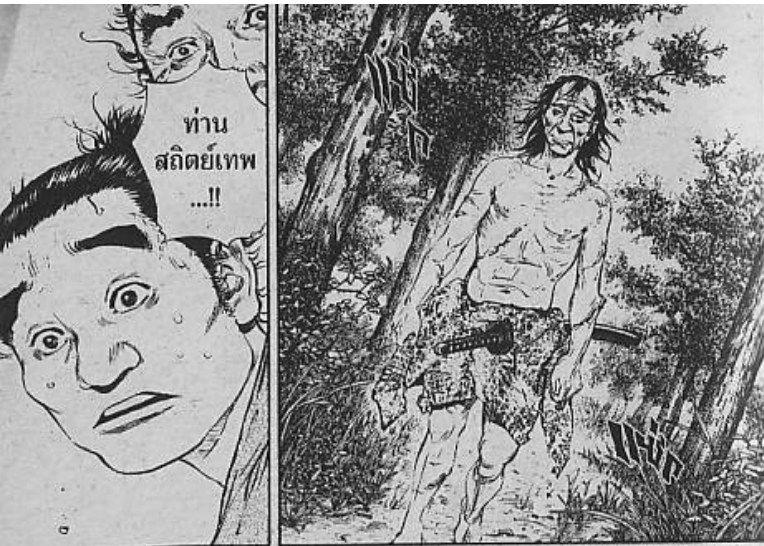
น้ำ

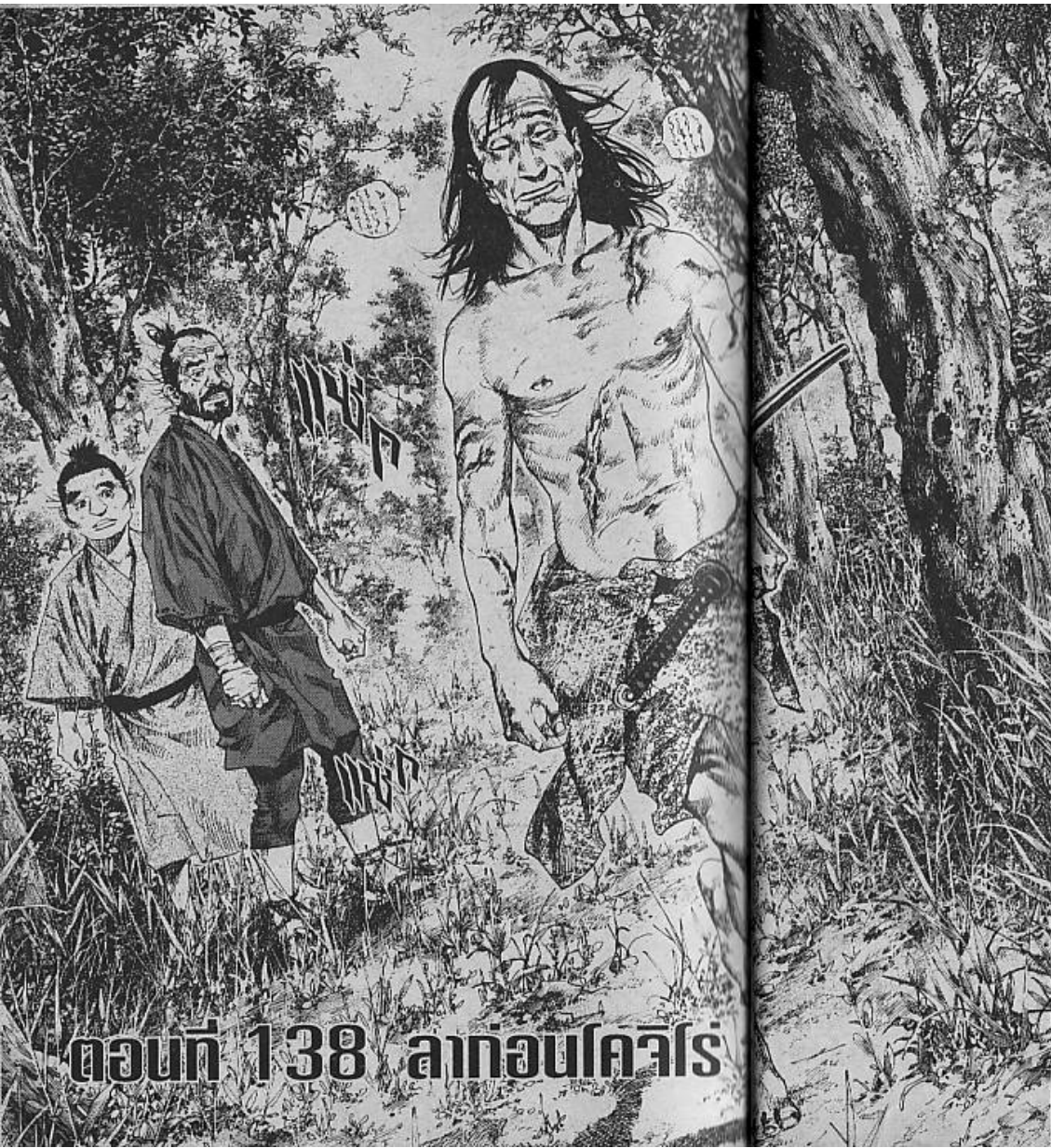

Vagabond

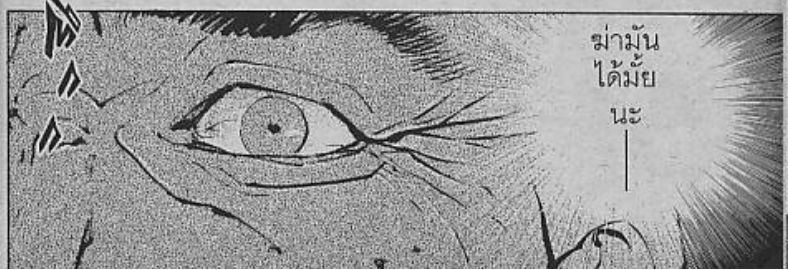
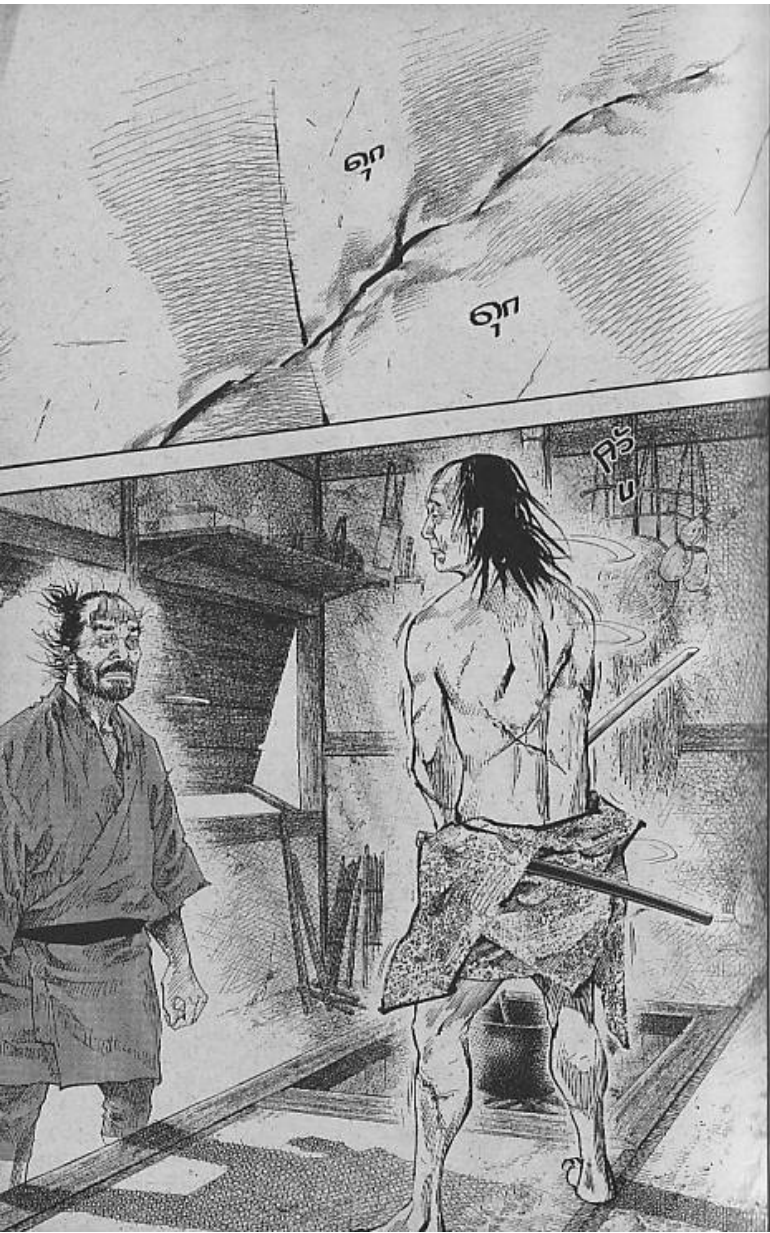

ตอนที่ 138 ลาก่อนโคจิโร่

คงขอร้องให้
ท่านทำในสิ่งที่
เป็นไปไม่ได้
ละมังเนี่ย...

สังสัย
พวกเขา
...

เฮ้

เพื่อ
จะดีขึ้น

จิก

จิก

แค้น

แค้น แค้น !!

แฮ้ก

แฮ้ก

แฮ้ก

แฮ้ก ค่อยยังชั่ว
หน่อย
นึกว่า
ตายซะแล้ว
สิ!

เดอ ช่วย
หน่อย

ฉันจะ
ออกไปหา
โอจินนะ !!

ระวังตัว
ด้วยละ !

พี่จ๋า

นี่ !

หมดหวัง
เลยตุ...

หยิ่ง
โง่โง่
นั่น

แฮ้ก

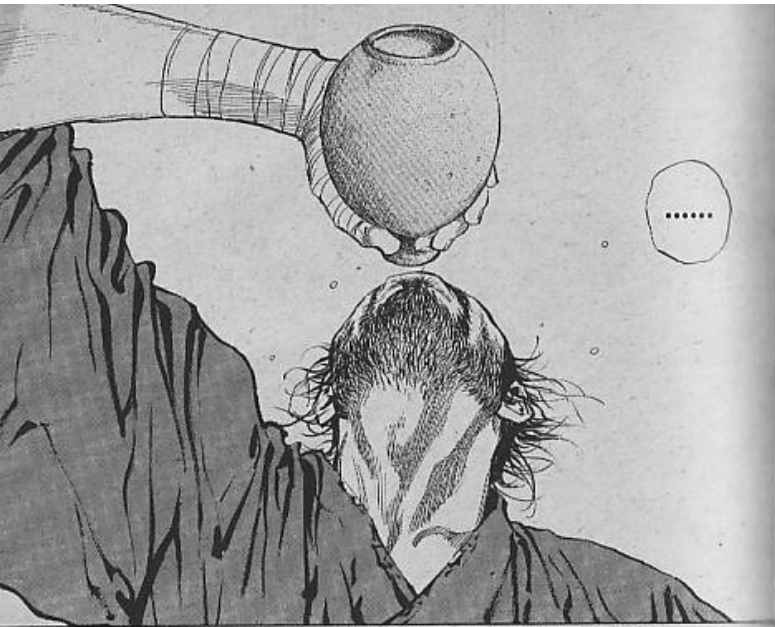
แฮ้ก

แฮ้ก

คินนี่

เราคิดว่า
ท่าน
เป็นคนอื่น
ก็เลย
ผลักรถนี้
ให้ท่าน
คนเดียว
มันเป็น
ปัญหา
ของที่นี่

ท่านเป็น
คนแปลกหน้า
สำหรับที่นี่

อย่า
รู้ว่านะ !

อา
จารย์

ไม่เอา

พวกเรา
คงจะขอเรื่อง
มากเกินไป
!!

ทั้ง ๆ ที่

อาจารย์

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

๒๖

หัวหน้าหมู่บ้าน
และทุก ๆ คน
คงอยาก
จะให้ท่านไปสู้
แต่ว่าข้า...
ครอบครัว
ของข้า...

แค่โดนเหล่า
ก็ถึงกับหยุด
หายใจไปเลย
ไม่ใช่หรอ
!
ขอรับรอง
อย่าไปตาย
ฟรีเลย!!

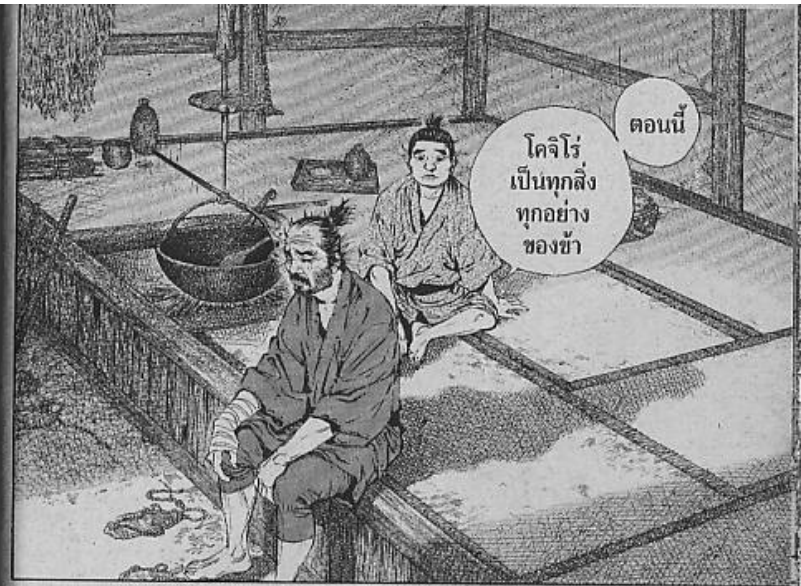
.....
ข้าชอบใจนะ
แต่เรามีมัน
ไม่ได้หรอก
ท่านน้า
เห็น
สติดีแท้
แล้วสินะ

เราคบหากันมา
ตั้งแต่ตอนที่ให้
โคจิโรกินนมแล้ว
นี่เนอะ...
แ๊ะ
แ๊ะ
...
ตอนนั้น
โคจิโรถูกทิ้งไว้
ที่หน้าบ้าน
ไม่รู้กี่ครั้ง
ต่อกี่ครั้งเนาะ

.....

ตอนนี้
โคจิโร
เป็นทุกอย่าง
ทุกอย่าง
ของข้า

ท่านน้า...!!

ข้า
เข้าใจดี

ความรู้สึก
ของเจ้า
นะ

ข้าคงไม่ยอม
ให้ลูกสาว
ถูกจุดไป

แม้ว่าจะมุ่ง
ถึงขั้นที่เอาชนะผู้อื่น
ได้แล้วก็ตาม
ก็ยังคิดว่า
จะครองความเหนือชั้น
กว่านี้ไว้ได้อย่างไร

จะเอาชนะ
คนที่มาทำสู้
ได้อย่างไร

ข้าคิดอยู่
แต่เพียงว่า
จะเอาชนะ
คนอื่น
ได้อย่างไร

ข้ายอมรับ...ว่า
เกือบทั้งชีวิตนี้
หมดไปกับดาบ

ข้าเคยคิด
แต่เรื่องพวกนี้
เท่านั้น

ชีวิตข้า
เกือบ
ทั้งชีวิต

หมดไป
กับดาบ

ข้าจะ
ลองสู้ดู
สักตั้ง

ซำรู้สึก
เหมือนครั้งแรก
ที่ได้ยิน
เสียงท่าน

ตอนนี้
ดาบก็ขึ้นสนิม
เสียแล้ว

จิตใจ
ก็ห่อเหี่ยว

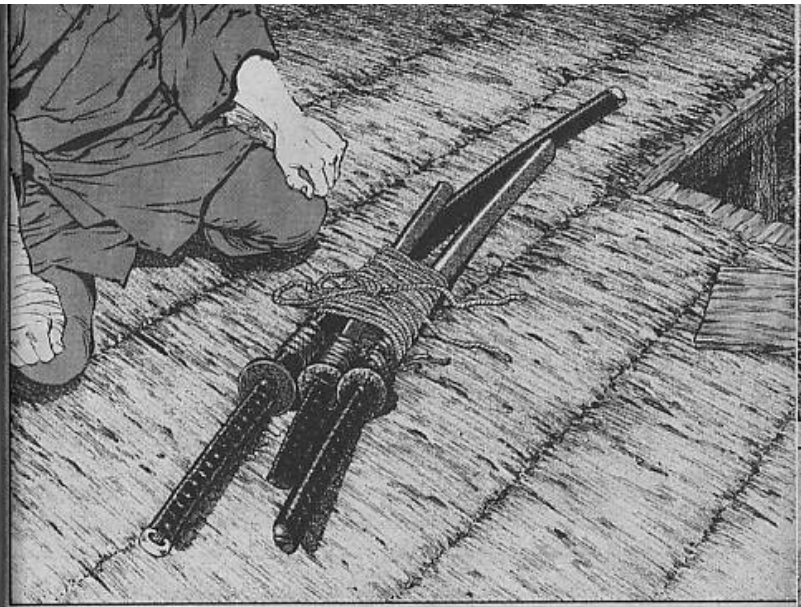

แม้กระนั้น
ซำก็จะลงสู้
จะลงประดาบ
กับเขาดู

ซำฝากโคจิโร่
ด้วย

ช่วยรับเขาเป็น
สมาชิกคนหนึ่งใน
ครอบครัว
ของเจ้าได้นั้ย

Vagabond

ซำคีนเท้
ละนะ

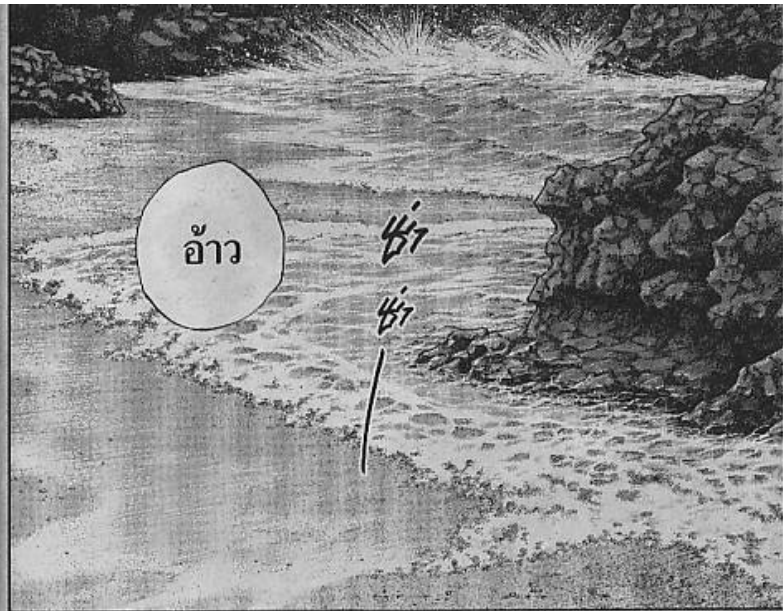
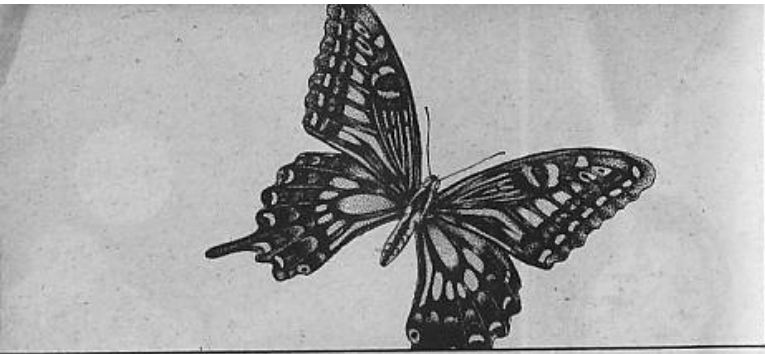
ลาก่อน
โคจิโร่

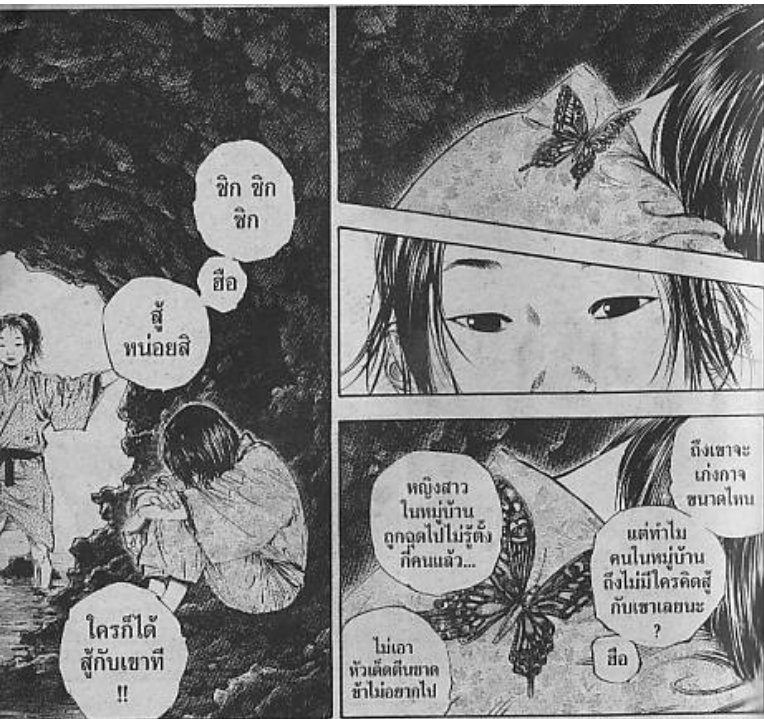
แะ

แะ

ตอนที่ 139 ฆาตกรรม

ซิก ซิก
ซิก

ฮือ

ฮือ
หน้อยลี

ใครก็ได้
สู้กับเขาที !!

หญิงสาว
ในหมู่บ้าน
ถูกลอตไปไม่รู้ตั้ง
กี่คนแล้ว...

ถึงเขาจะ
เก่งกาจ
ขนาดไหน

แต่ทำไม
คนในหมู่บ้าน
ถึงไม่มีใครคิดสู้
กับเขาเลยนะ ?

ไม่เอา
หัวเด็ดตีนขาด
ข้าไม่ยอมไป

ฮือ

ไม่ยอม

ไม่

ไม่ ไม่
ไม่

ทำไมนะ
...

ฮือ

ทำไม
ข้าจะต้องไปอยู่กับ
ไอ้คนพรรคนั้น
ด้วยนะ...?

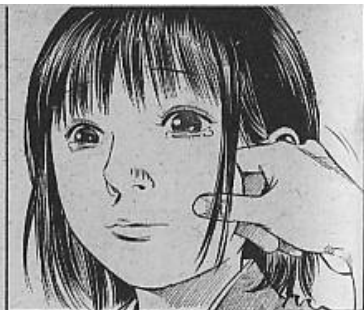
ไม่อ๊ะ
...

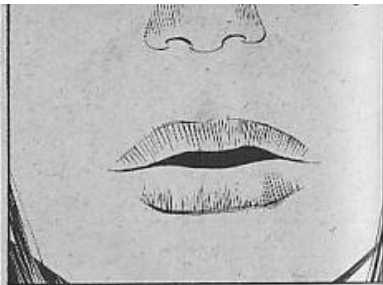
ข้าไม่ยอม
เด็ดขาด

ถ้าไปแล้ว
เขาจะ
ทำอะไรข้า
...?

ฮือ

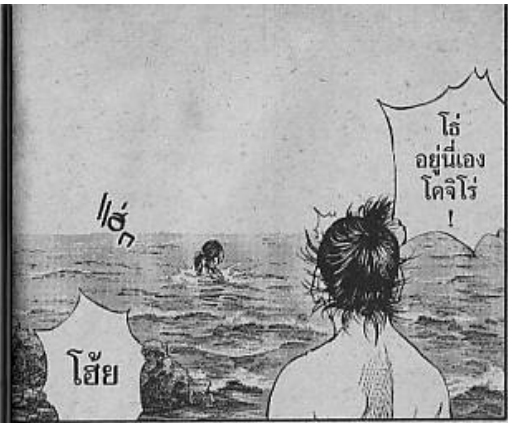
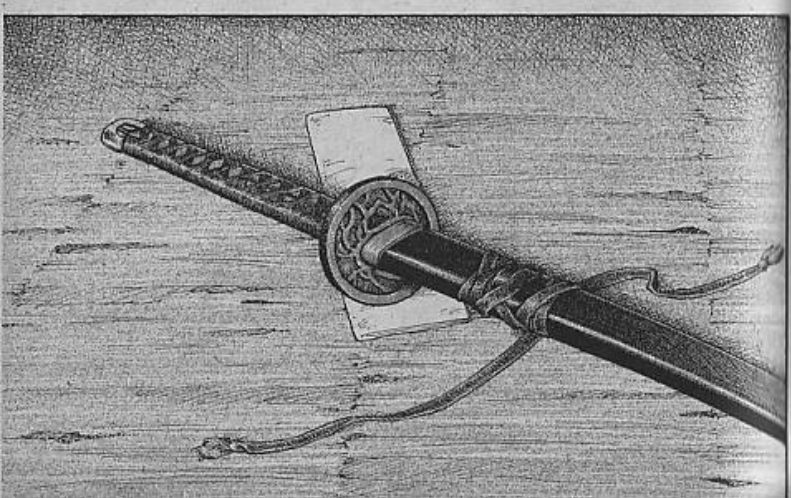

ที่บ้านเอง
ก็ไม่มีอะไรกิน
ไม่ใช่หรอก

จะดีเร็ว?
อย่าลำบาก
เลย

.....

โธ่

โธ่

โธ่
อยู่นี่เอง
โคจิโร่!

ลงมือ
คืนนี้
!

จ๊อก
จ๊อก

จ๊อก
จ๊อก

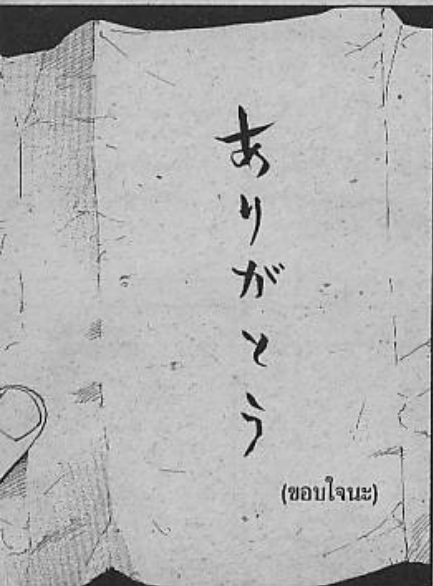

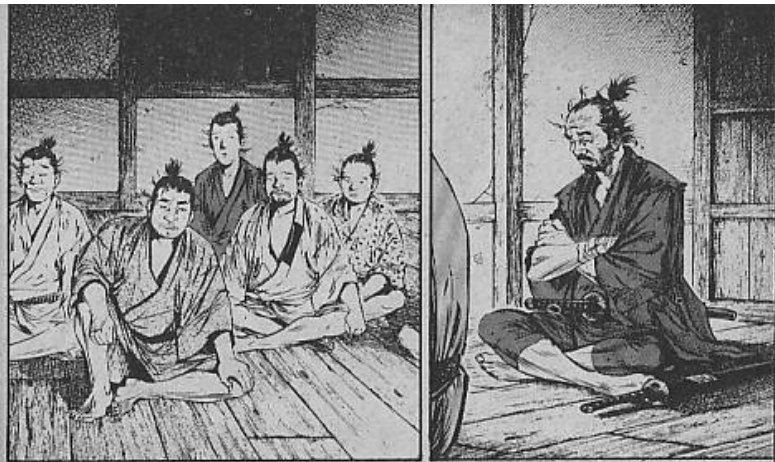
อดใจรอ
อีกครั้ง
ชั่วโง่งนะ

เราต้องเล็งตอน
ที่สกัดศพเทพ
กินข้าวเสร็จแล้ว
จะได้เคลื่อนไหว
จ้า!!

หรือ
ไม่ก็ต้มเหล้า
เล่นงานตอนเมา
นี่แหละ

เข้าใจแล้ว

เรื่องนั้นนะ...

.....

ข้าก็ด้วย...!!

จะทำตามที่ท่านบอก

ทุกคนนำอาวุธไปด้วย

ซ่อนตัวอยู่

ตกลงตามนั้น

มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่า

ท่านผู้เฒ่า...

และข้าเองก็ล้มด้วย

หากสภิตยเทพล้ม

.....!!

ขอให้พวกเราช่วยกันแทงมันให้ตาย

ตอนที่ข้ากำลังประตากับมัน

ถ้าไม่มีใครข้าก็เท่ากับว่าข้าตายเปล่า

ขอให้แต่ละคนถืออาวุธแล้วซ่อนตัวอยู่ใกล้ๆ

อ๊ะ ...

โธ่ ...!!

แล้วรุ่งขึ้น
ทุกอย่าง
ก็จะ
เหมือนเดิม

ก็แอบอยู่
อย่างนั้น
ก็ได้

ถ้าหาก
สติดีแท้
ไม่ตาย

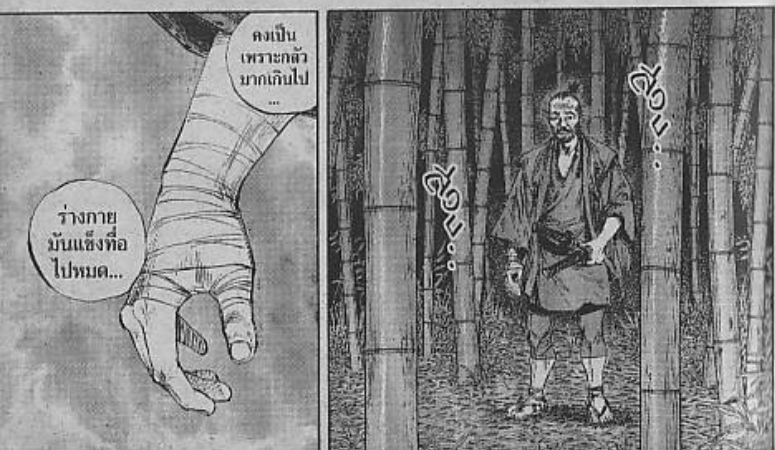
ซ่า ...

ซ่า ...

ซ่า ...

ขอเวลา
อีกเดี๋ยว
แล้วจะไป

คงเป็น
เพราะกลัว
มากเกินไป ...

ร่างกาย
มันแข็งทื่อ
ไปหมด...

โธ่ ...

โธ่ ...

อีกเดี๋ยว
แหละ

จอบ เสียม
หรือ
พอกไม้ไม้
ก็ได้มั้ง

จะเอาอะไร
ไปเป็นอาวุธ
ดีหว่า

ทำ
แล้วเขี้ยว
...

ฮือ

ฮือ

อ่าห์

ฮืด

ฮึด

ยกแขน
ไม่ขึ้นเลย
...!!

.....

ฮือ

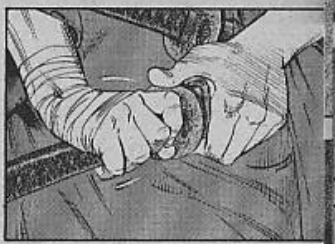

.....

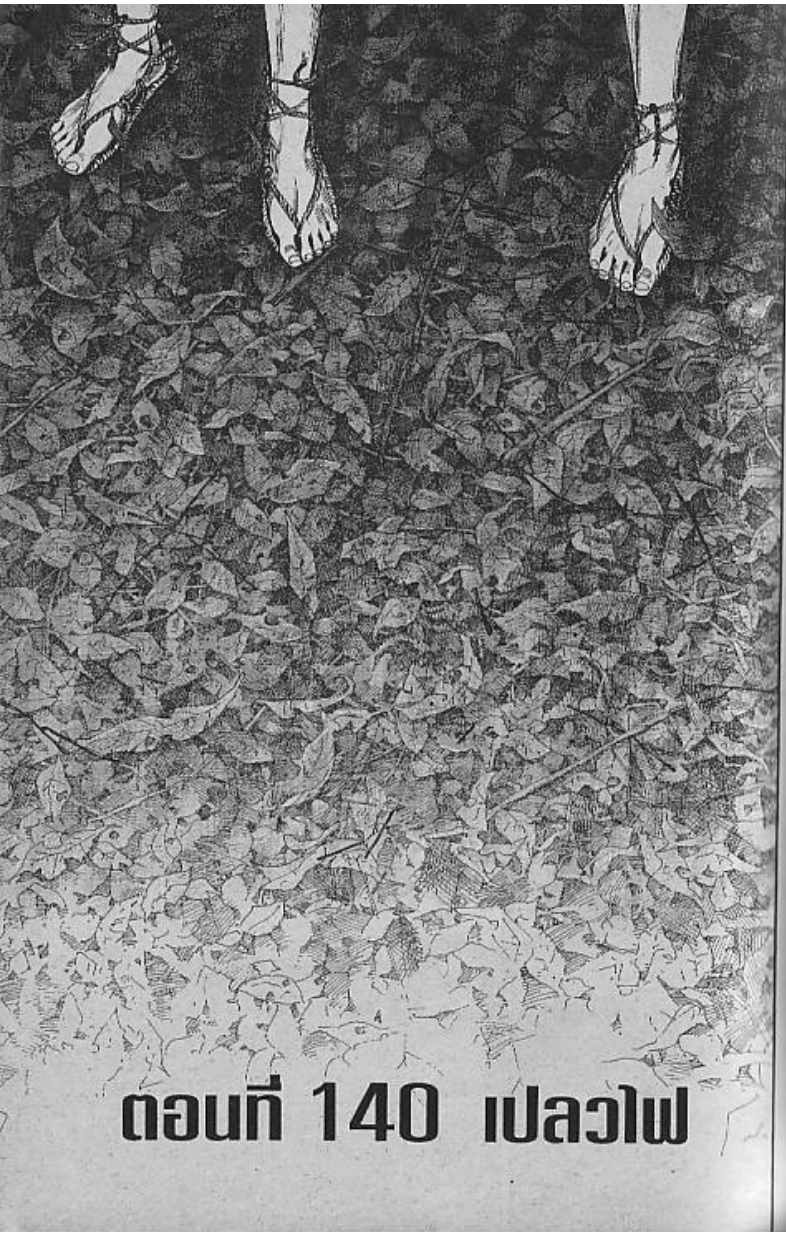
เจ็บจัง
...

กำดาบ
ไม่ไหว
เลยแฮะ
...

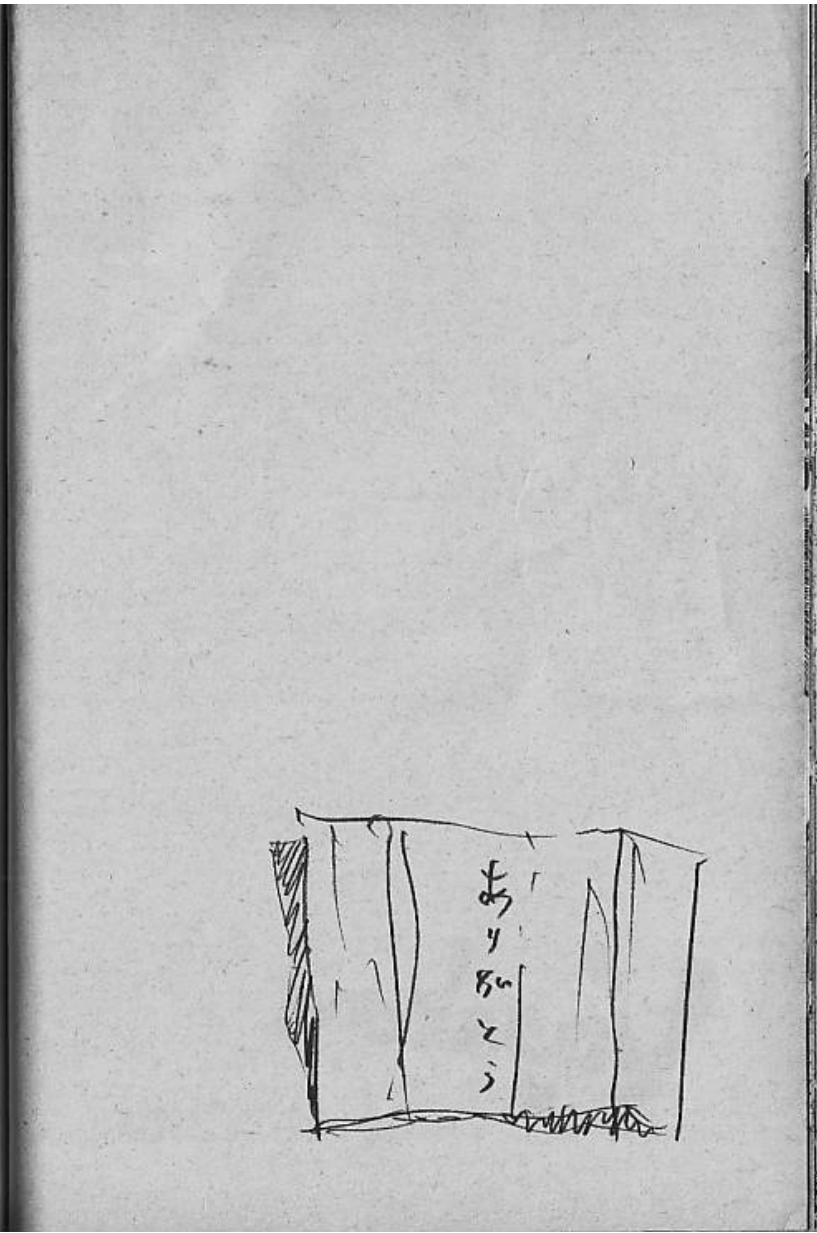

Vagabond

ຕອນທີ່ 140 ເຟລວຟ

ว้าว
เท่านี้เหมือนกัน
แฮะ

เอาละ
ไปกันเถอะ

อ๊า
|

ฮะ ฮะ
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

ก๊าก
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า!!

ฮึ
ฮึ

โ้ว

โพน
ยืมหน่อย
ซี

ฮะ ฮะ
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

โคจิโร่

เราจะไป
ฆ่าสฤติยเทพ
แล้วก็จะผ่านมา
ทางนี้อีก

พวกเขา
ไม่ได้ไปตาย
นะ

เราต้อง
มีฝักดาบไว้
เพื่อเก็บดาบ
นะ

ฟึ่

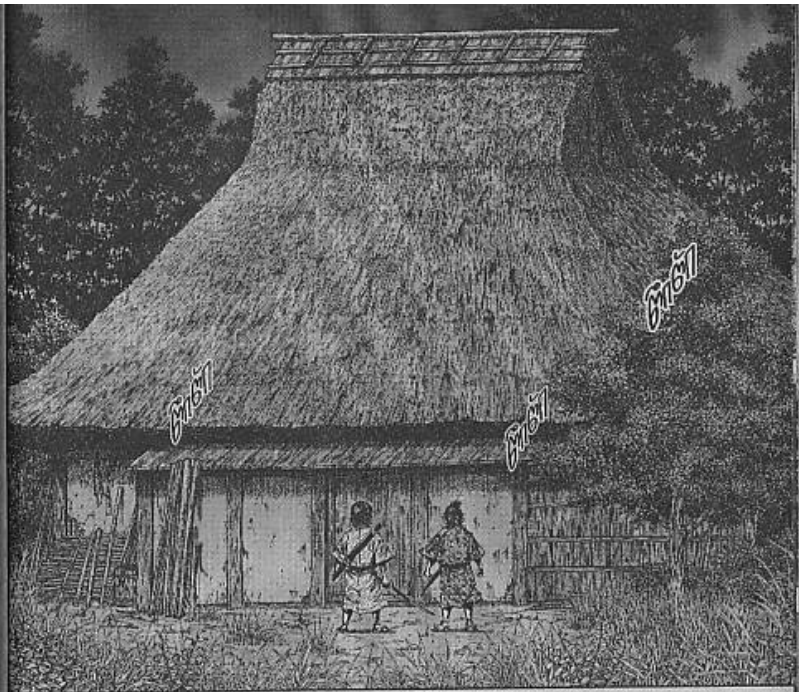

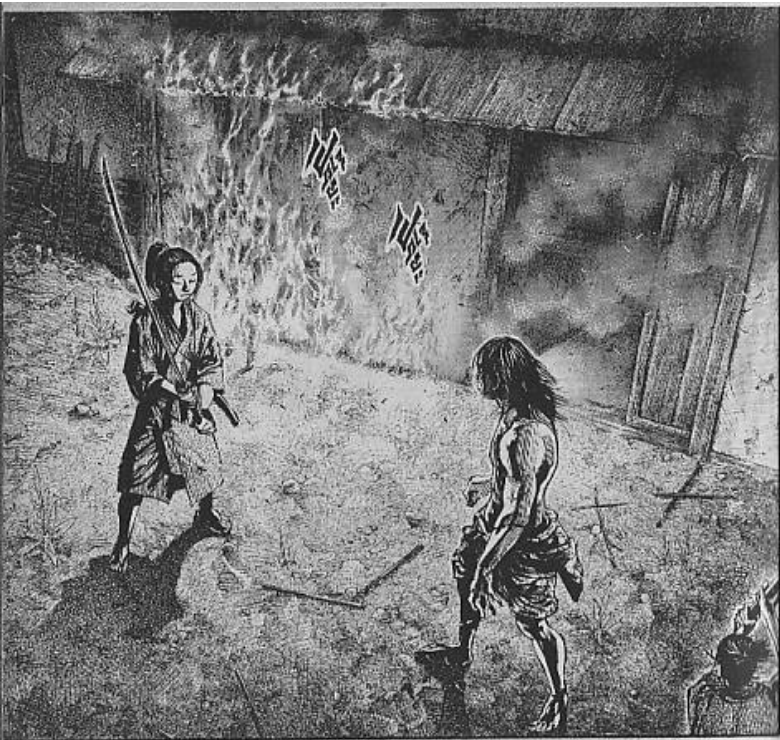
อาอูอา

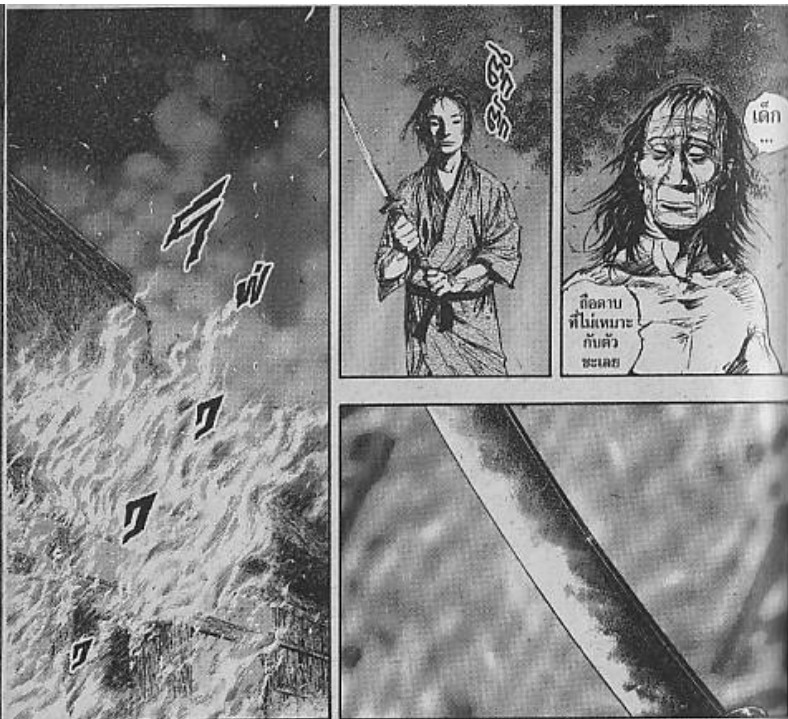

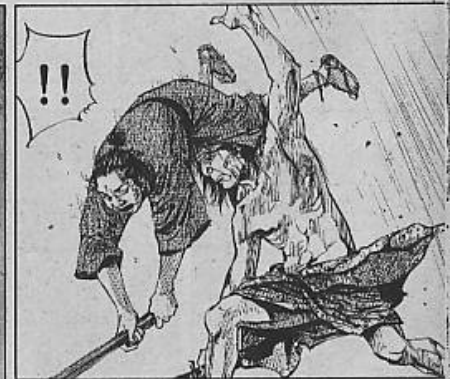
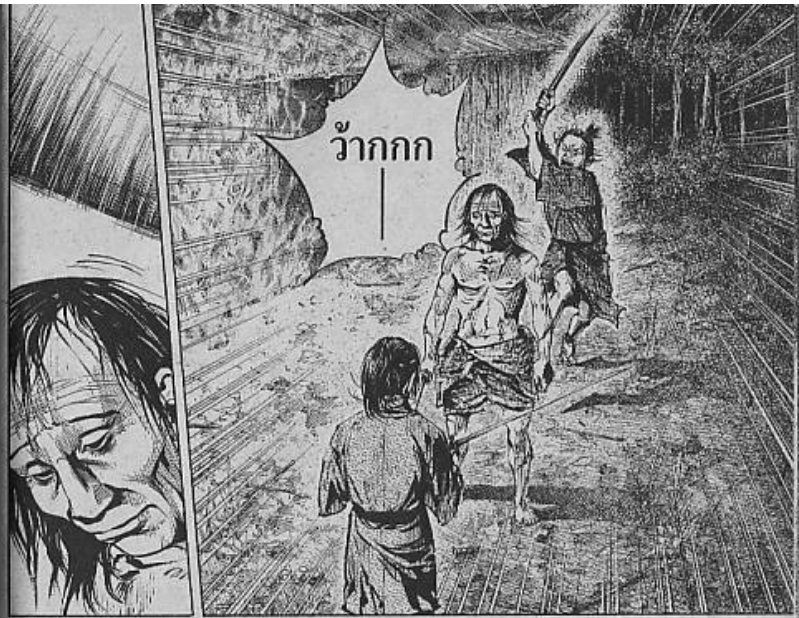
.....

คิดจะทำอะไรของเขานะ

เฮ้ย... พยัคเดินอีกแล้ว

ก็ครั้งแล้ววะเนี่ย?

ก็บอกแต่แรกแล้วว่าไม่ควรไปขอเรื่องมัน

น้ำขุ่น

โธ่เว้ย จะไป ก็รีบ ๆ ไปสิ!

พวกข้าเลย พอลอยเสียเวลาไป ด้วยได้น้ำอ้อย!

น้ำขุ่น

ลองดูนั่นสิ!

นั่นทางไปบ้านสถิตยเทพนี่

ไอ้

นี่อาจารย์!

ไฟกำลังไหม้อยู่ละ...!!

..... !?

เฮ้ย มัวทำอะไรอยู่วะ

ไปเร็วๆ สิโว้ย

คึก

คึก

คึก

คึก

คึก

เฮ้ย

.....

เฮ้ย ?

อะไรกัน ละเนี่ย

เฮ้ย

เฮ
อ่า
อูวว

Spot

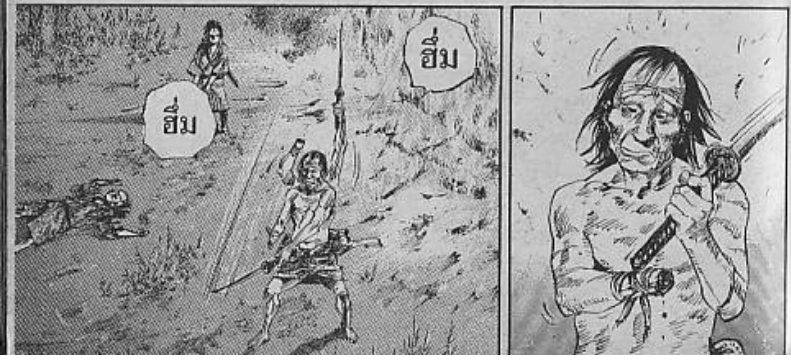
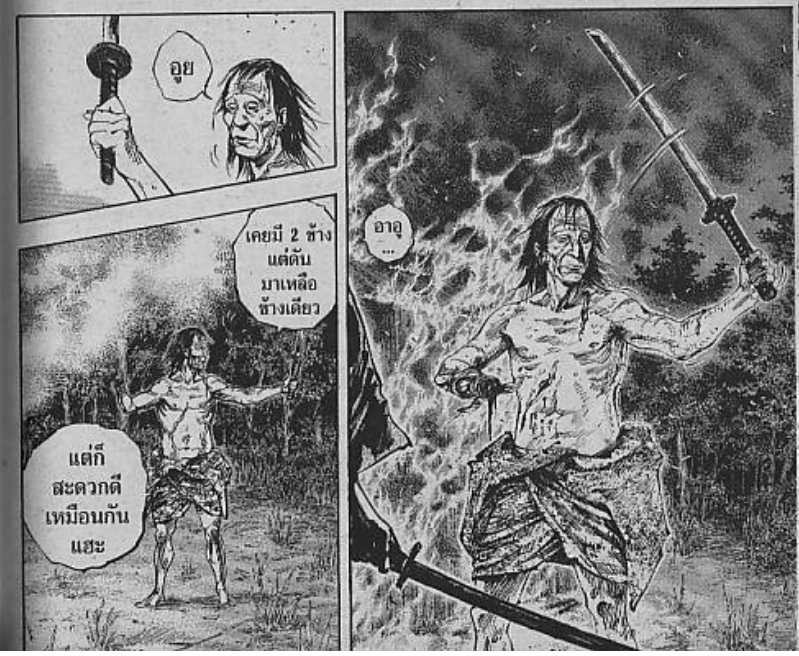
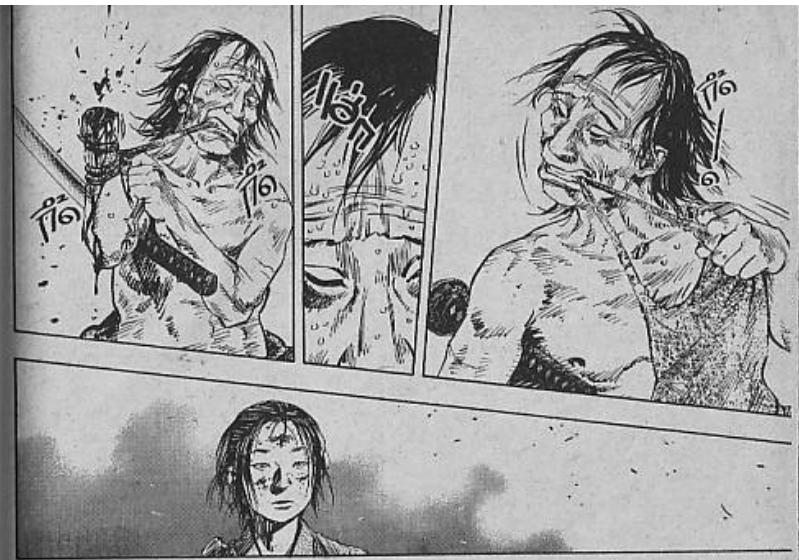
Vagabond

ຕອນທີ່ 141 ດາບກັບດາບ

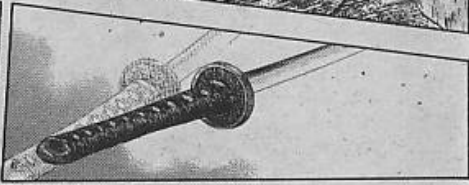
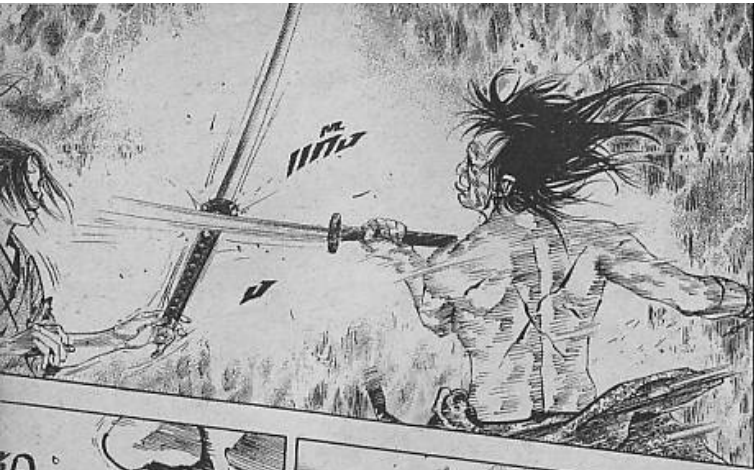

ข้าชอบ
ชะแล้วลิ

ยาว
ค

ยอด

โคจโร
...

อูย

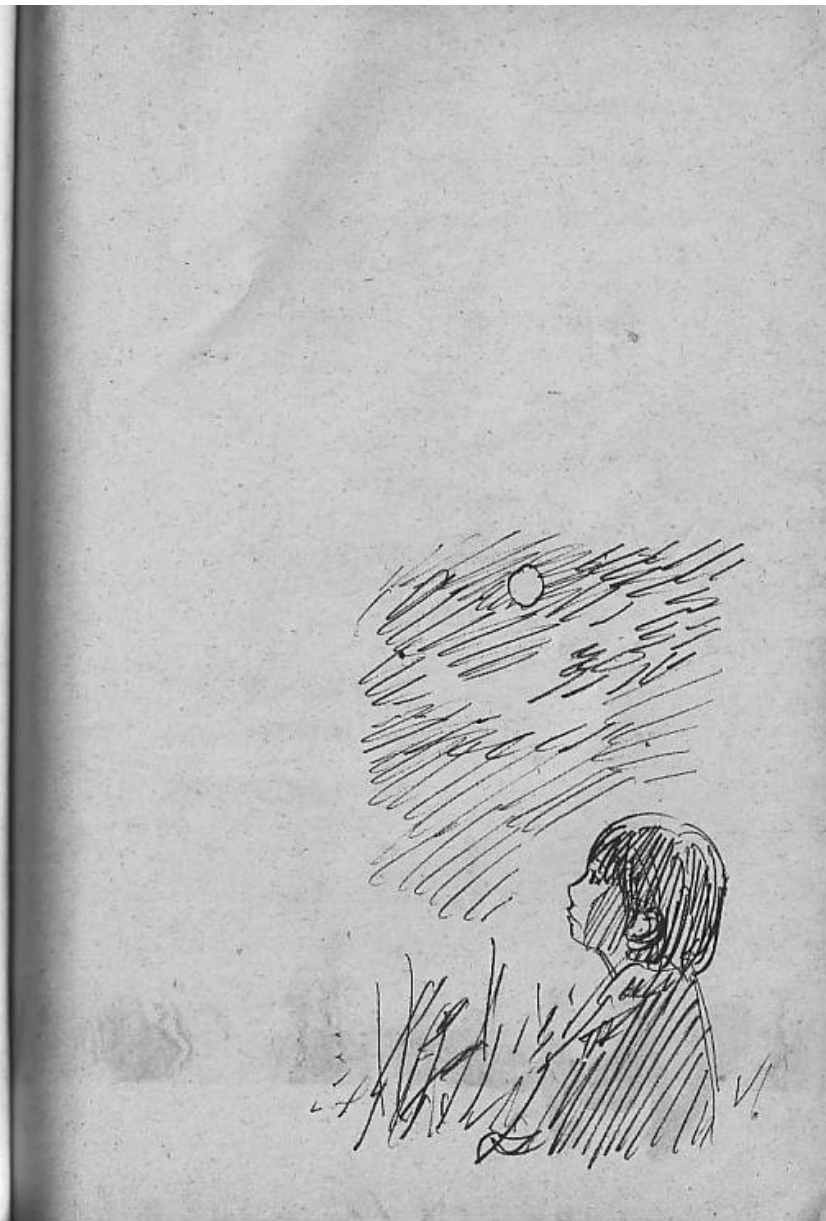

Vagabond

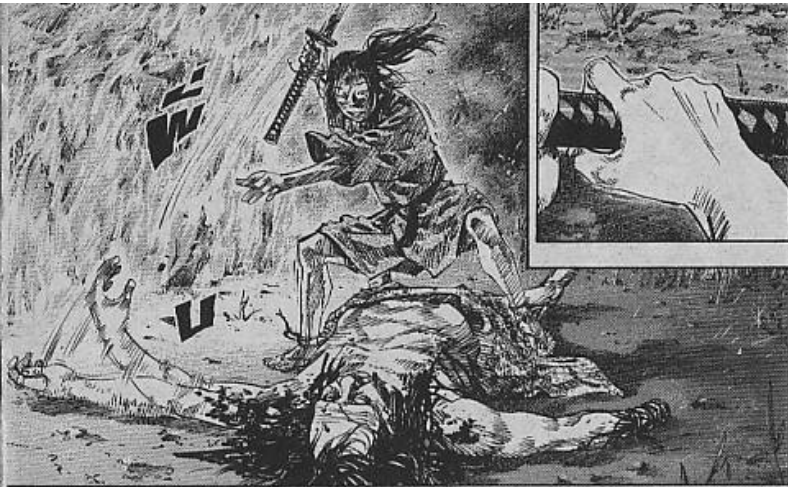

ព្រឹត្តិបត្រ 142 ពេលវេលាដ៏ស្ងប់

ไอ้สารเลว !!

ลุยยย

ย่า
มันเลย

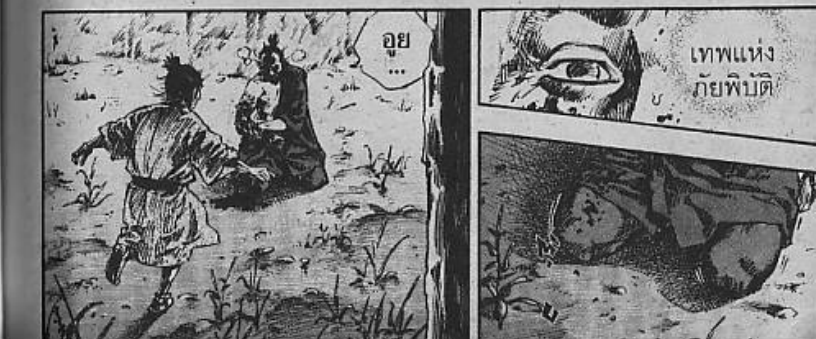
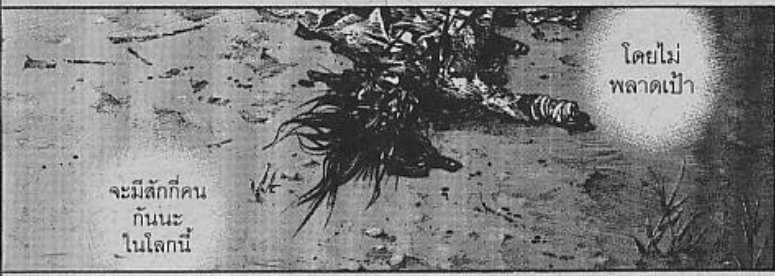

ฟวฟว

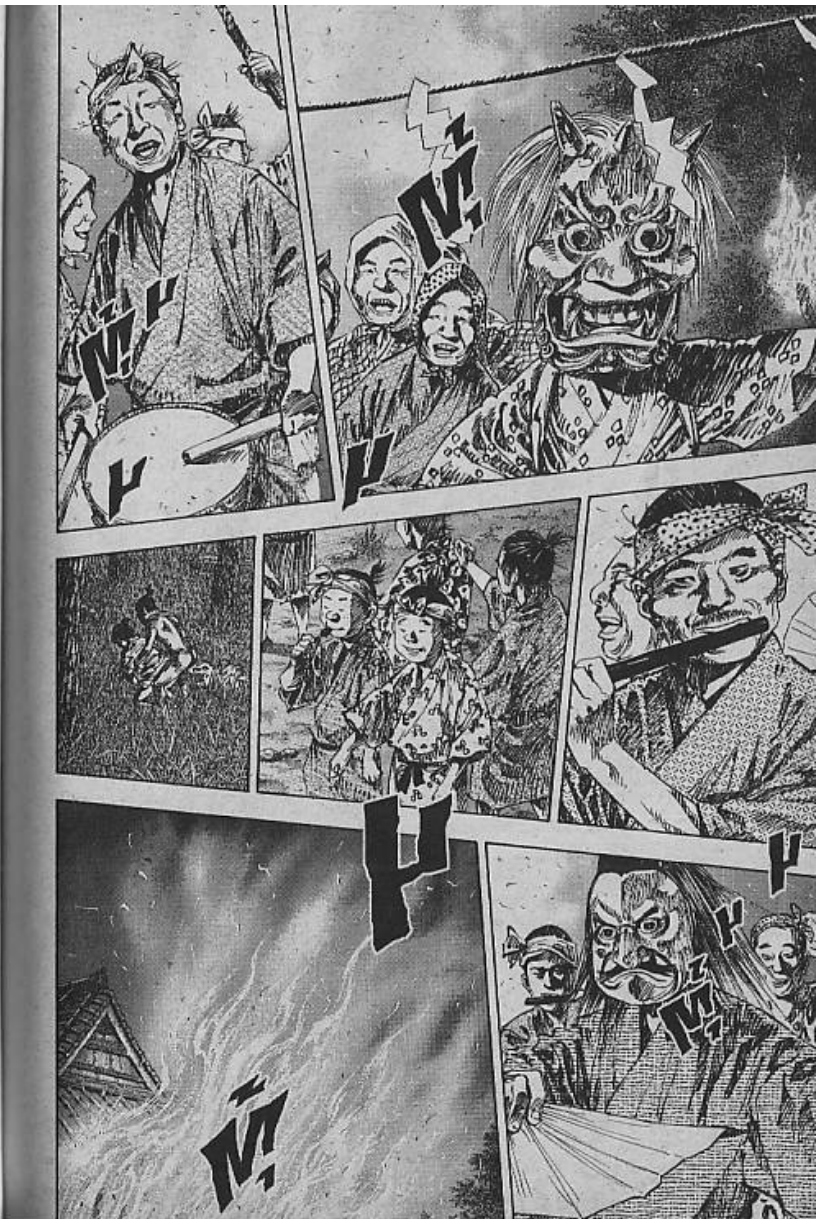
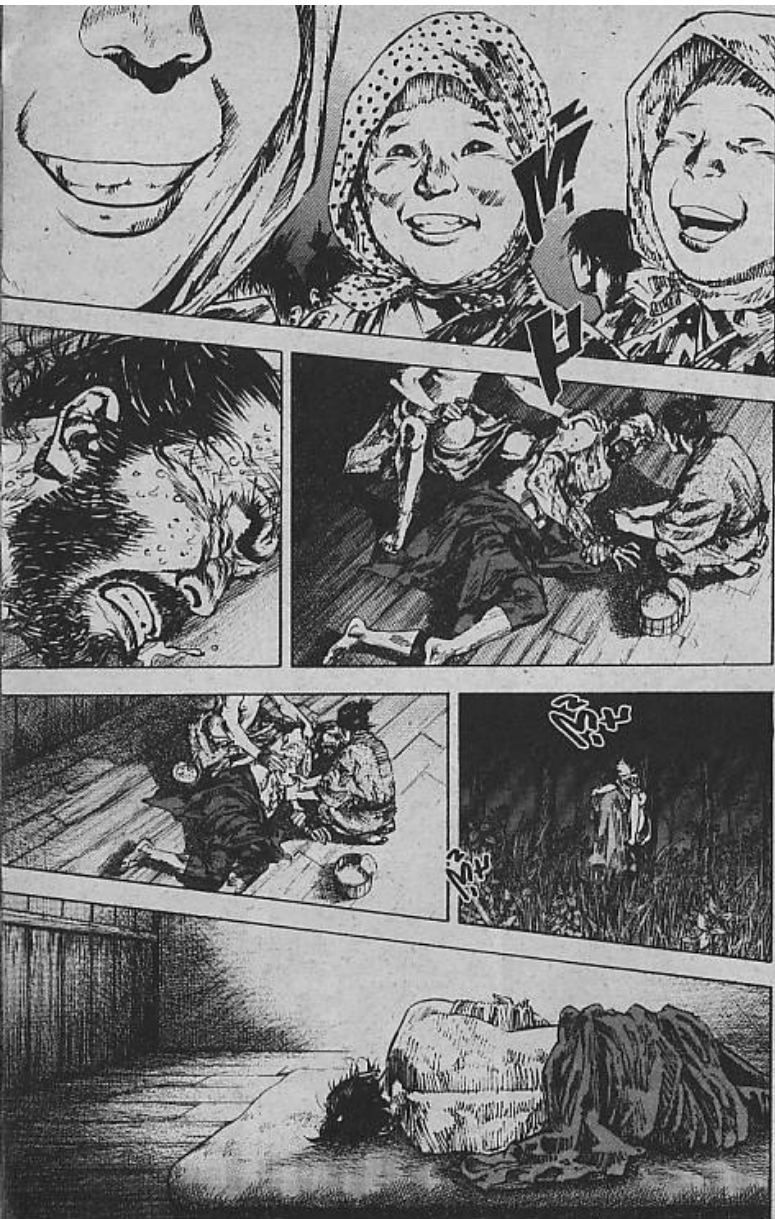
ฟวฟว

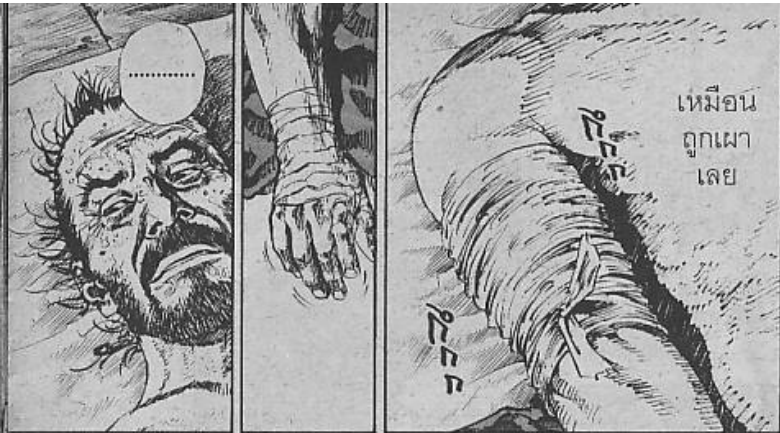
ฟวฟว

!!

เหมือน
ถูกเผา
เลย

แขนขวา
คงใช้การ
ไม่ได้
อีกแล้ว

สบาย
มาก!

ทั้งโกชิเกะ
และคาเมคิจิ
ปลอดภัยดี
!

ดีมาก
เลย!!

เออ
!!

ที่นี่
หมู่บ้านของเรา
จะได้สงบสุข
กันซะที!!

เทพแห่ง
ภัยพิบัติ
ตายแล้วละ
!!

เป็นเพราะ
อาจารย์คาเนมากิ
ช่วยไว้แท้ ๆ
เชียว!!

คราวนี้
ข้า...

เป็นเทพ
ผู้พิทักษ์
หมู่บ้านริเนีย
?

ไม่เอา
อ๊ะ

พวกข้าอยู่
กระท่อมเล็ก ๆ
อย่างนั้น
ก็ดีแล้ว

อาจารย์
คาเนมากิ

บ้านหลังนี้
ไม่มีใครอยู่

ทำความสะอาด
ซักหน่อย
ก็อยู่ได้สบาย ๆ
เลย

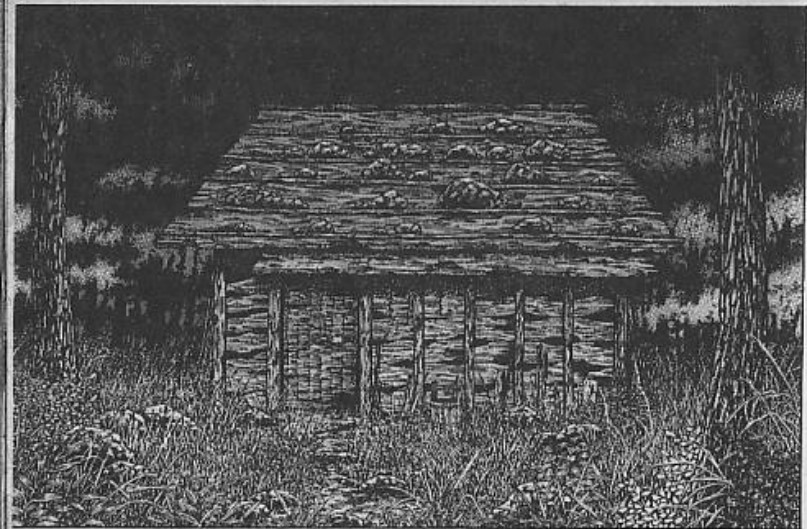
บ้าน
หลังนี้

ใช่
ยังดีอยู่เลย
!

ขอเชิญท่าน
พักอยู่ที่นี้
ตั้งแต่คืนนี้
เป็นต้นไป

นะครับ
อาจารย์
!!

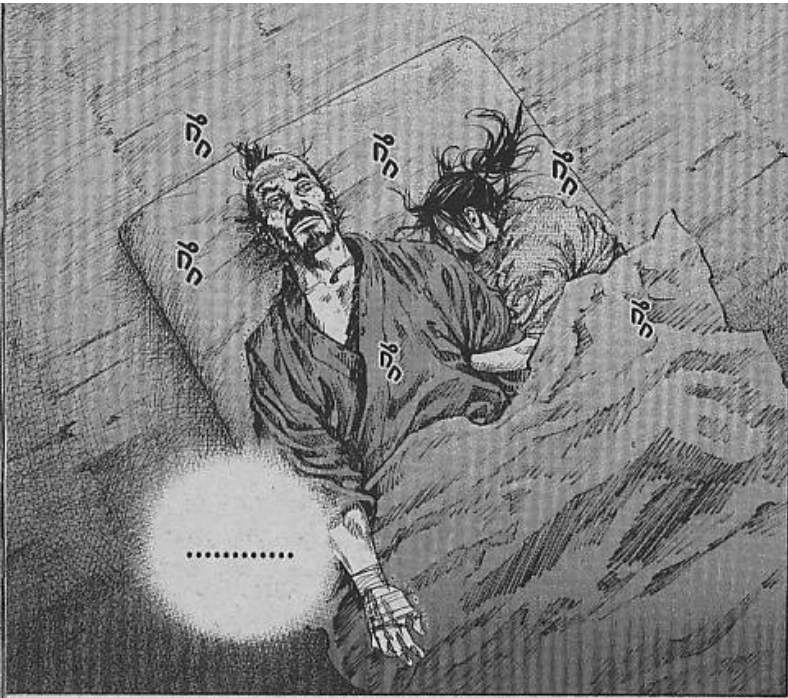

เจ้ามา
ทำอะไร
อยู่ตรงนั้น
?

โคจิโร่

Vagabond

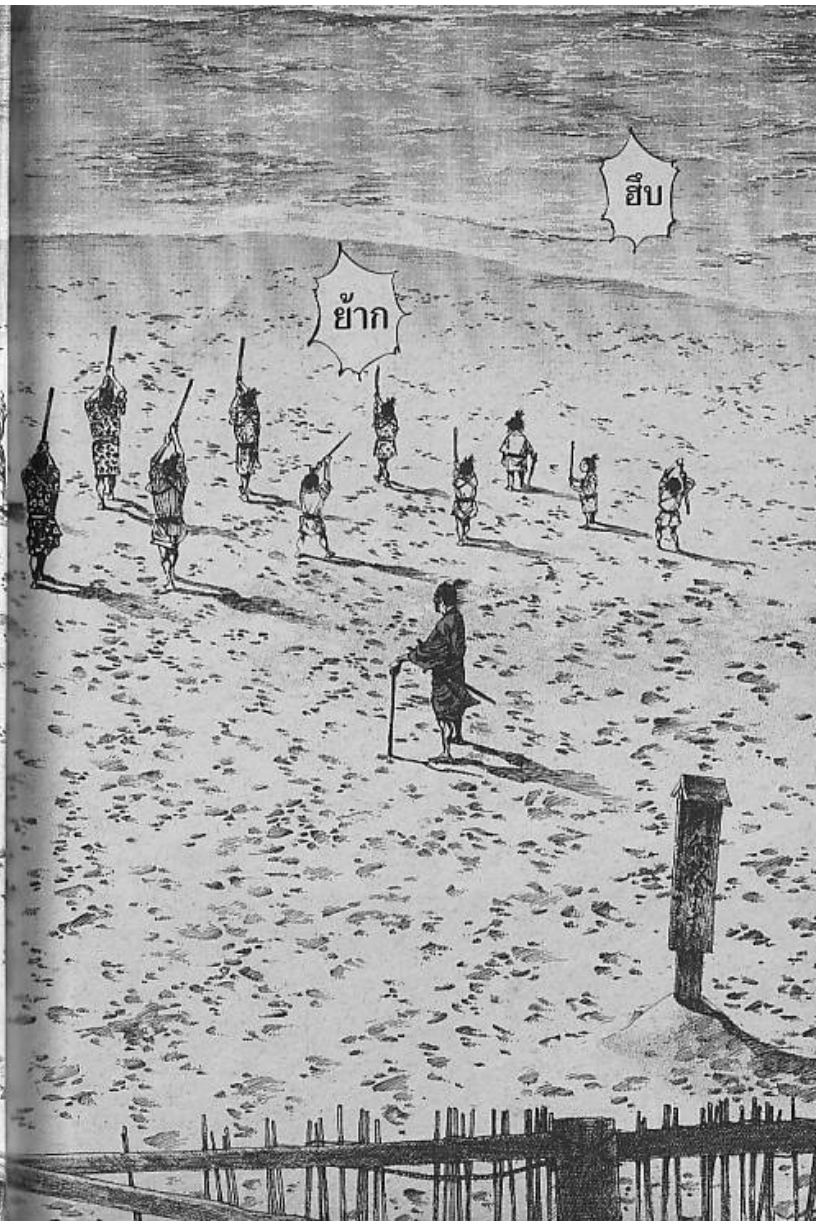
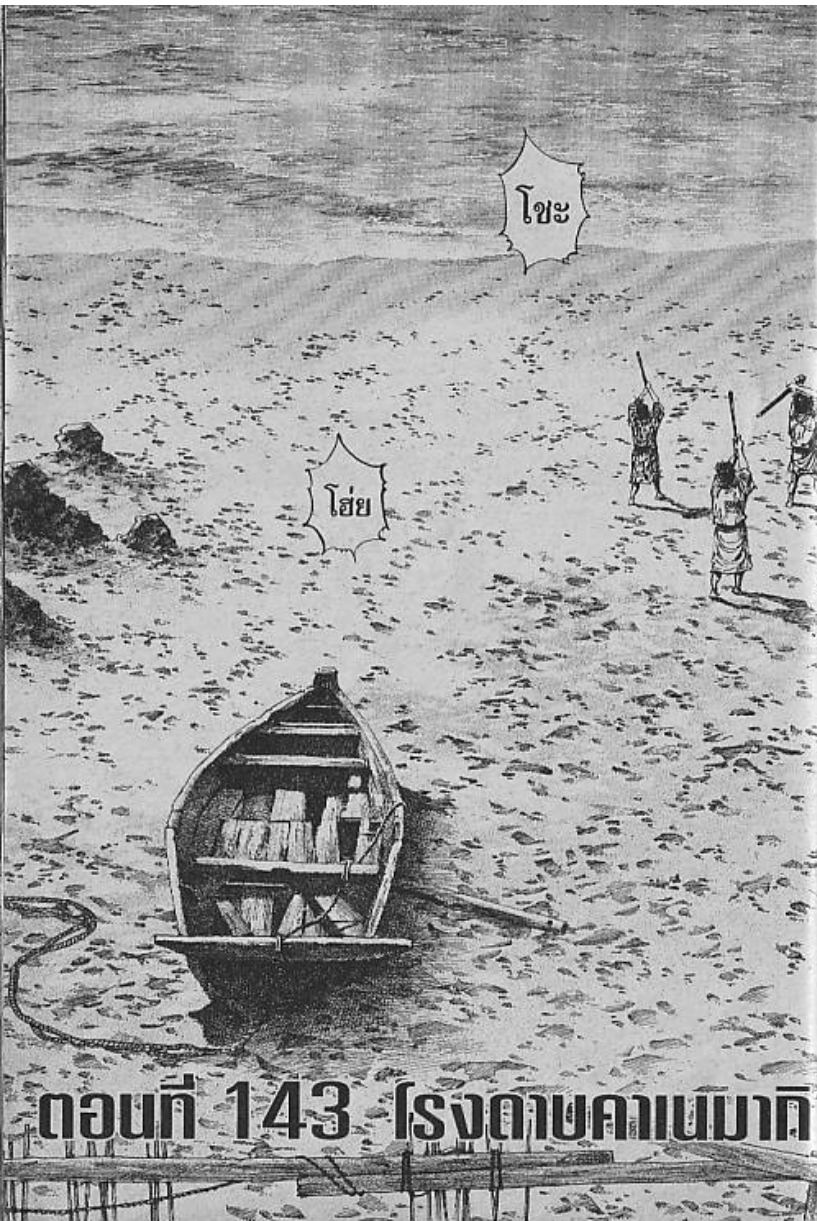

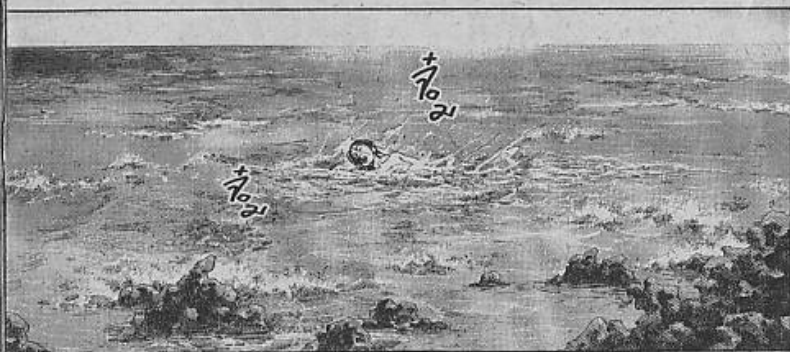
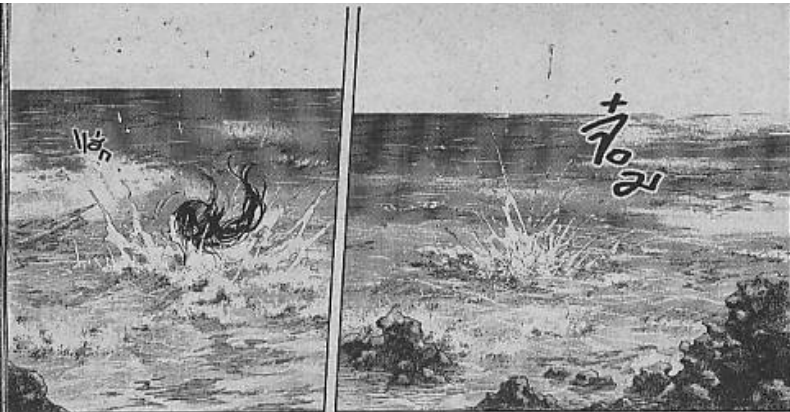
↓ รับผิดชอบตาม คนมากี่ จี่

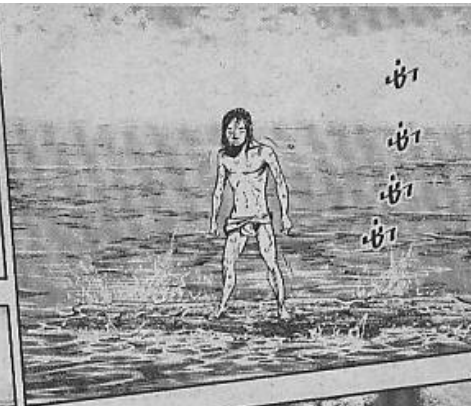
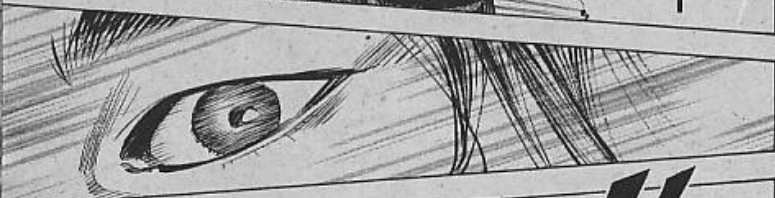
1 ปี
ผ่านไป

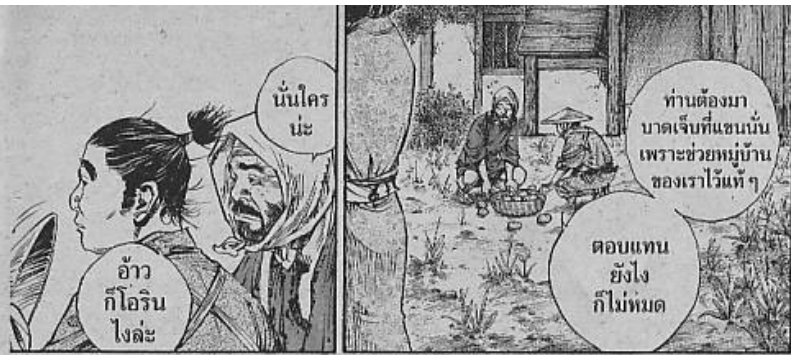

แต่กลับ ไม่สามารถ เอาชนะเองได้ ซักครั้งเดียว

นั่นใคร
นะ

อ้าว
ก็โอริน
ไงล่ะ

ท่านต้องมา
บาดเจ็บที่แขนนั้น
เพราะช่วยหมู่บ้าน
ของเราไว้แท้ ๆ

ตอบแทน
ยังไง
ก็ไม่หมด

โตเร็ว
จังเลยนะ
...

ลืมซะแล้ว
เพรอะคะ
อาจารย์

3/2/2

หืม
...

เอ็งมองเห็น
ตาบชัดลอค
เลยเหรอ...?

เจ็บใจ
ว้อย...

ขอโทษจริง ๆ
ที่ช่วยอะไร
ไม่ค่อยได้
เลย...

.....

โ๊ะ๊ะ

พูดอะไร
อย่างนั้น

อาจารย์
วันนี้
พอนั่น
ละกันนะ

โ๊ะ๊ะ

อา
|

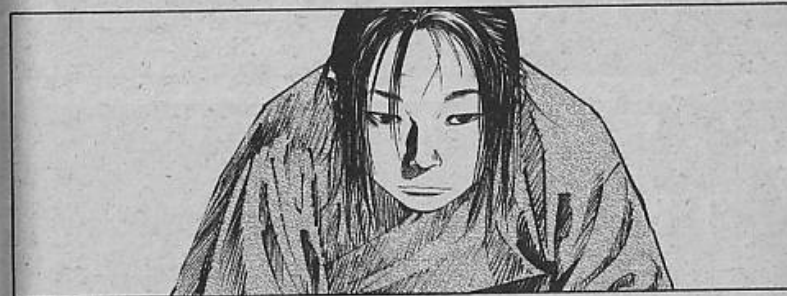
ข้าไม่สอน
วิชาดาบ
ให้เอ็งหรอก

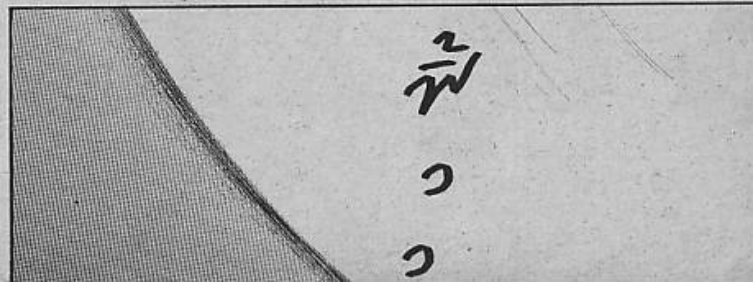
ข้าตัดสินใจ
ตั้งแต่ตอนเห็น
เอ็งวิ่งเข้าไปใน
สติตซ์เพชรา
หลังจากที่มัน
ล้มลงแล้ว

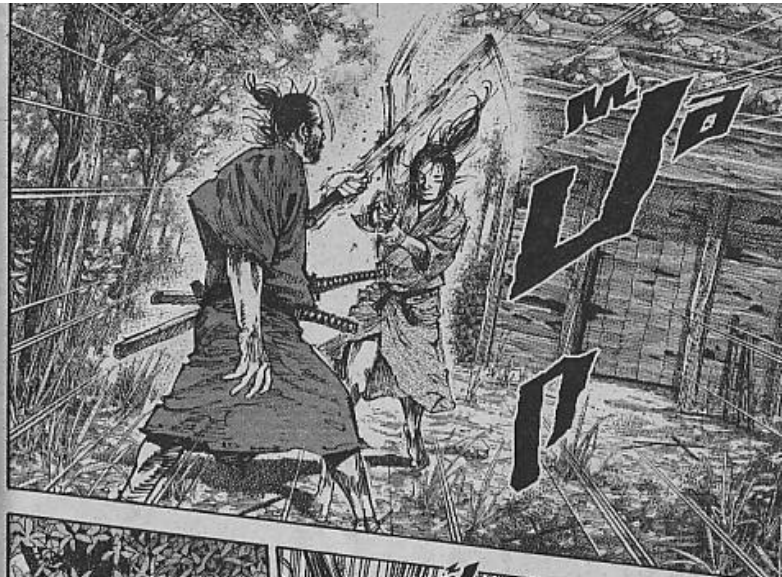
เอ็งมี
สัญชาตญาณ
สัตว์ป่า...

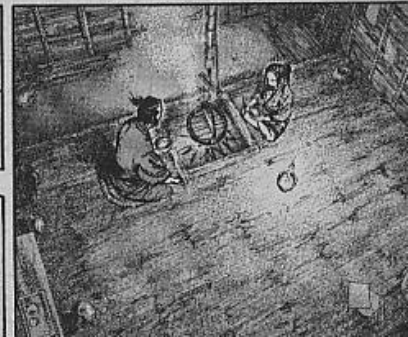
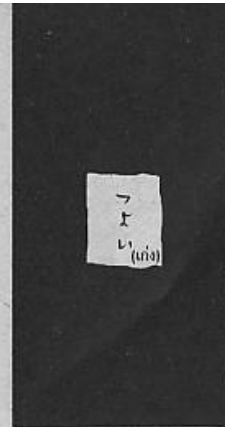
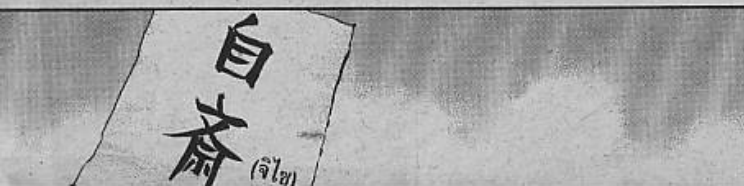
ไม่สิ...
แม่สัตว์ป่า
ก็คงไม่ทำ
เช่นนั้น

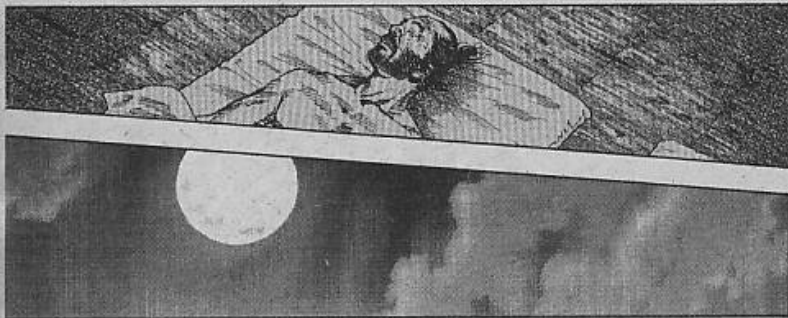

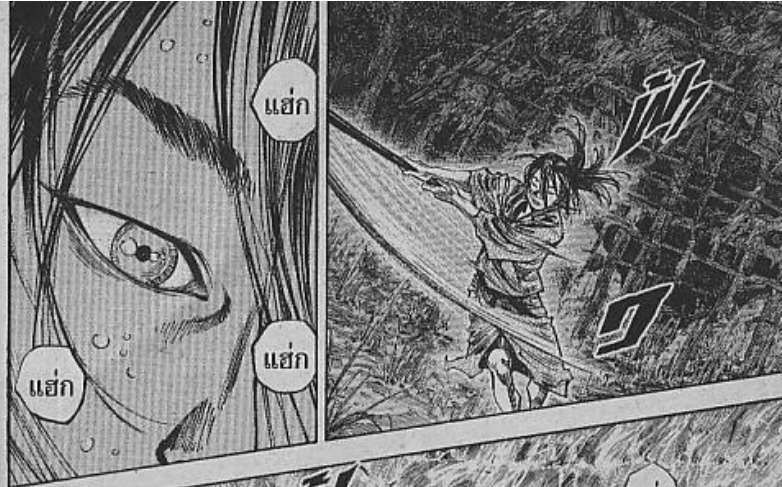
ข้าไม่สอน
ให้พวก

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาว่า

15 สมบัติจากทะเล

พิมพ์ครั้งที่ 1 27 ธันวาคม 2545

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

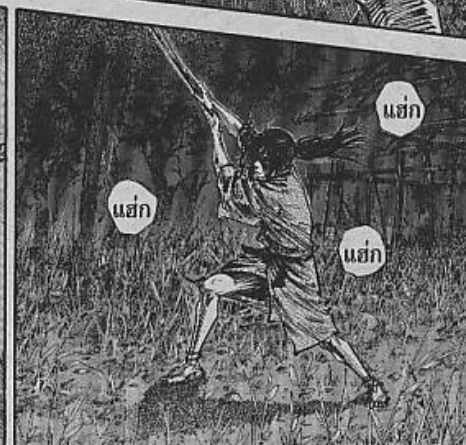
"Vagabond"

© 1998-2002 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-9582-03-9

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ ลวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 ; ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120 ; ฝ่ายจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2316-5928(สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766

จบเล่ม 15 โปรดติดตามตอนต่อไป